

S E N T I N Ţ Ă

În numele LEGII

14 septembrie 2018

or. Ocnița

Judecătoria Edineț, sediul Ocnița

Instanța compusă din:

Președinte de ședință, judecătorul E. Bejenaru

Grefieri Radu Gaina și Irina Chisari

Cu participarea:

Procurorilor Roman Statnii și Igor Pasat

Avocatului inculpatului Sergiu Cernomoreț

a judecat în ședință de judecată publică, în limba de stat, în procedură generală, cauza penală după învinuirea lui Vataga Mihail Nicolai, a.n. 30 iunie 1960, originar s. Paladia, c. Bîrlădeni, rl. Ocnița, domiciliat în s. Rujnița, c. Bîrlădeni, rl. Ocnița, moldovean de naționalitate, cetățean al R. Moldova, cu studii superioare, cunoaște limba în care se desfășoară procesul, neangajat, grade speciale și distincții de stat nu deține, căsătorit, copii minori la întreținere nu are, în cauza dată sub gardă s-a aflat din XXXXXXXXXX ora 13.40 pînă la XXXXXXXXXX ora 13.40,

de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod penal

Termenul de examinare a cauzei: 19 aprilie 2017 – 14 septembrie 2018

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța,

A C O N S T A T A T:

Inculpatul Vataga Mihaileste învinuit de către organul de urmărire penală pentru faptul că el, fiind angajat al Serviciului Vamal, în baza ordinului nr.707-p din XXXXXXXXXX în funcția de inspector principal, Centrul Chinologic al Serviciului Vamal desfășurând activitatea de serviciu în cadrul Biroului Vamal Briceni, Postului vamal Otaci, situat Republica Moldova, r-nul Ocnița, or. Otaci, str. Prieteniei nr. 86, acționând contrar obligațiilor impuse de funcția deținută prin fișa de post, codului Vamal, codului de conduită a colaboratorului vamal și Legii cu privire la prevenirea și combaterea corupției, fiind obligat să nu se lase influențat în luarea deciziilor de către persoane din afara instituției, în special în situația în care acest fapt ar conduce la crearea anumitor favoruri unei persoane, iar comportamentul său atât public, cât și privat, nu trebuie să-l facă vulnerabil de o influență nedatorată altei persoane, să respingă și să comunice conducătorului ierarhic superior orice tentative sau acte de corupție să nu folosească poziția sa în interese particulare și să nu sugereze o recompensă pentru îndeplinirea oricăror

corupție, să nu recunoască poziția sa în interesul particular și să nu sugereze o recompensă pentru îndeplinirea serviciului atribuției de serviciu, să nu solicite, să nu primească sau să nu accepte cadouri, împrumuturi și orice alte valori sau servicii, în legătură cu îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, de la persoane cu care se află în relații de serviciu, urmărind în scop de profit, la data de XXXXXXXXXX, în intervalul de timp 11:56:01 -11:56:27 a pretins, acceptat și primit personal pentru sine de la Chiselița Vasile, șoferul autocarului de model Neoplan-N516SHD – 2001, cu n/î COW675, supus controlului vamal în Postul vamal Otaci, în calitate de mită mijloace bănești proporțiile cărora nu depășesc 100 unități convenționale și anume suma de 50 lei ce nu i se cuvine, pentru a nu interveni, favoriza și a autoriza trecerea persoanelor aflate în autocar, autocarul de model Neoplan-N516SHD - 2001, cu n/î COW675 și a mărfurilor transportate în acest autocar peste frontiera de stat a Republicii Moldova, prin Postul vamal Otaci, fără efectuarea controlului la trecerea frontierei și controlului vamal obligatorii și/sau cu încălcarea procedurii legale stabilite prin Legea cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova.

Acțiunile de acceptare și primire a sumelor de bani având nuanță de sistem, iar obiceiul de a primi de la cetățeni diferite sume de bani fiind o îndeletnicire desfășurată în timp.

Astfel, se învinuiește că prin acțiunile sale intenționate Vataga Mihail a comis infracțiunea prevăzută de art. 324 alin. (4) Cod penal - *corupere pasivă, adică pretinderea, acceptarea și primirea de către o persoană publică, personal de bunuri în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale, ce nu i se cuvin, pentru sine și pentru altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.*

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată inculpatul Vataga Mihail Nicolai vinovăția sa în săvârșirea infracțiunii incriminate, și anume pe art. 324 alin. (4) Cod penal, nu a recunoscut-o, și a declarat, că controlul se face selectiv. La autocarul din imaginile video controlul l-a făcut vizual, s-a apropiat, s-a uitat dacă nu au ceva alcool, șoferii au spus că nu au, după care ei s-au întors și s-au dus la pistă. Bani de la Chiselița Vasile nu a luat. Inculpatul nu face controlul vamal al mărfii, ci verifică dacă se trec ilegal droguri.

La întrebările adresate inculpatul a declarat: lângă ușă a verificat ce au acolo, deoarece erau sticle de coniac, fiind un control selectiv. Nu este adevărat că Chiselița Vasile i-a dat bani, acesta nu are pentru ce să-i dea bani. În treaba șoferilor inculpatul nu se implică, poate aceștia au achitat ceva bani, nu a atras atenția ce face șoferul. Dacă lucrează în bază de control și de informație, inculpatul poate să efectueze controlul și poate să nu-l efectueze. De autocar s-a apropiat, deoarece știa pe bază de informație că au coniac contrafăcut.

Potrivit probelor acuzării, vinovăția inculpatului Vataga Mihail se confirmă prin depozițiile martorilor:

Fiind audiat în ședință de judecată, martorul **Chiselița Vasile** a comunicat, că pe Vataga Mihail îl cunoaște, sunt în relații bune. La data de XXXXXXXXXX activa în calitate de șofer pe ruta Moscova-Soroca. Ca de obicei făcea cursa la Moscova, a venit în vamă. A venit grănicerul și a strâns pașapoartele, martorul personal a luat actele ce țin de activitate și a fost la vamă, a trecut-o, apoi s-a apropiat d-ul Mircea de autocar și s-a uitat în salon și bagaj. La ei era așa, că îi dădeau ultimului 50 lei, așa au fost câteva cazuri, mai mult ei nu dădeau.

La întrebările adresate martorul a menționat că a dat mâna cu inculpatul. El se afla lângă autocar. Inculpatul nu a cerut bani, însă el a acceptat și a luat acei 50 lei. Nu survineau careva consecințe dacă nu dădeau acei 50 de lei. Această sumă de bani o transmitea ca un fel de mulțumire. Această regulă e stabilită demult, așa făceau colegii lui și așa făcea și el. Nu poate preciza data când au fost transmiși banii, însă s-a întâmplat 2 ani în urmă, în 2016. După ce s-a efectuat controlul de către Vataga Mihail, au fost transmiși banii. 50 lei nu erau stabiliți după numărul de pasageri. Nu ține minte ce fel de bancnote a dat. Banii respectivi i-a dat în mână. Când a transmis banii, se afla la distanța de 1-2 metri de la autocar. Nu poate descrie în ce vestimentație era îmbrăcat, erau haine de vară. A dat mâna cu inculpatul, s-a întors și a plecat, nu s-a uitat din urma lui. Acest post vamal îl traversează de vreo 8 ani. Nu au fost cazuri ca Vataga Mihail să împiedice sau să tergiverseze timpul controlului. Nu au fost cazuri ca să îi rețină special, inculpatul ridica bagajul și își făcea lucrul.

Fiind audiat în ședință de judecată, martorul **Mațiaga Vladislav** a comunicat, că pe Mircea Vataga îl cunoaște pe lucru. Mircea venea la controlul bagajului. El fiind în calitate de șofer pe ruta Soroca-Moscova, trecea pe la Otaci, erau împreună ca șoferi cu Chiselița Vasile. Vataga se apropia, controla bagajele după ce verifica salonul în autocar. Chiselița Vasile se ducea cu actele mai departe la vamă. Vameșul dădea actele

La întrebările adresate martorul a menționat, că la darea de mită Chiselița Vasile se lămură cu actele și banii. Martorul personal nu i-a dat nimic lui Vataga Mihail, Chiselița era cu actele și banii. Când se strângeau banii, nu cunoaște dacă i-au fost transmiși lui Vataga Mihail. Șoferii nu vorbeai despre asta, dacă s-au transmis bani sau nu, Chiselița V. se ducea cu actele, de multe ori nu se strângeau bani. Banii strângeau de la pasageri pentru vamă. Nu a dat așa declarații, precum că lui Vataga Mihail i-au fost transmiși bani. Nu cunoaște ce făcea Chiselița V. cu banii strânși, poate și dădea bani, toate cheltuielile le suporta acesta.

Deși inculpatul Vataga Mihail nu a recunoscut vina, partea acuzării consideră că învinuirea se probează prin următoarele documente și procese-verbale din dosar, și anume:

- înregistrarea video de pe CD-RW de model „VS” de culoare portocalie cu inscripția „PTFOtaci (PVFI Rutier), XXXXXXXXXX” ridicat în baza procesului-verbal de ridicare din 24 octombrie 2016 de la Serviciul Vamal și care conține imaginile video din data de XXXXXXXXXX, captate de camerele exterioare care aparțin Serviciului Vamal instalate în PTF Otaci (f.d. 53)

- Extras din ordinul nr.707-p din 01.08.2012 (f.d. 25);

- Graficul de serviciu pentru luna-octombrie 2016 în cadrul PTF Otaci (f.d. 43-48);

- Extras din Registrul de stat a populației cu privire la cet. Gîra Veaceslav (f.d. 49);

- Extras din Registrul de stat a populației cu privire la cet. Zaharco Vladimir (f.d. 50);

- Proces-verbal de examinare din 07.11.2016 a CD-RW de model „VS” de culoare portocalie cu inscripția „PTF Otaci (PVFI Rutier), XXXXXXXXXX” ridicat în baza procesului-verbal de ridicare din 24 octombrie 2016 de la Serviciul Vamal și care conține imaginile video din data de XXXXXXXXXX, captate de camerele exterioare care aparțin Serviciului Vamal instalate în PTF Otaci (f.d. 7-9);

- Proces-verbal de ridicare din 24 octombrie 2016 de la Serviciul Vamal și care conține imaginile video din data de XXXXXXXXXX, captate de camerele exterioare care aparțin Serviciului Vamal instalate în PTF Otaci (f.d. 36).

Instanța de judecată audiind inculpatul, martorii, examinând materialele dosarului, apreciind probele prin prism art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, consideră că acuizarea adusă inculpatului Vataga Mihail în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin. (4) CP, nu s-a dovedit și ultimul urmează a fi achitat pe capătul dat de învinuire, din următoarele motive.

Potrivit art. 101 alin. (1), (2) CPP, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Conform prevederilor art.384 CPP, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform prevederilor art.24 alin.(2) CPP, instanța de judecată nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform prevederilor art.325 alin.(1) CPP, judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Instanța reiterează că, potrivit principiului prezumției nevinovăției reglementat prin art.21 din Constituție, art.8 CPP, garantat prin art. 6 & 2 al Convenției Europene de apărare a Drepturilor Omului, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atîta timp cît vinovăția sa nu-i va fi dovedită în modul prevăzut de lege, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Conform dispoziției art.51 CP, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată desăvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Potrivit art.52 CP, se consideră componența a infracțiunii, totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Conform art.113 CP, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoane care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Prin prisma probelor cercetate în ședința judiciară și ținînd cont de circumstanțele stabilite, instanța de judecată consideră că învinuirea înaintată lui Vataga Mihail este întemeiată pe presupuneri și nu este întărită cu probe veridice și incontestabile pentru constatarea vinovăției inculpatului.

Astfel, stabilind circumstanțele cauzei, ținînd cont de prevederile art.8, 24, 26, 27, 93-101 CPP, instanța ține să menționeze că în cadrul examinării dosarului, partea acuzării, n-a adus nici o probă care ar permite să se constate cu certitudine vinovăția lui Vataga Mihail în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin. (4) CP.

Instanța consideră că, declarațiile martorilor Chiselița Vasile și Mațiaga Vladislav, date în cadrul ședinței de judecată, nu dovedesc fapta incriminată lui Vataga Mihail, și anume faptul că ultimul a pretins, acceptat și primit de la aceștia suma de 50 lei ce nu i se cuvine.

Instanța de judecată apreciază critic depozițiile martorului Chiselița Vasile, deoarece acestea nu sunt confirmate nici printr-o probă pertinentă, concludentă și utilă administrată în conformitate Codul de procedură penală, și poartă doar un caracter declarativ. Cu atît mai mult, că declarațiile martorului dat vin în contradicție cu declarațiile acestuia date în cadrul urmăririi penale.

În cazul dat, conștient de declarațiile lui Chiselița Vasile, care în ședința de judecată a declarat că banii reprezintă o dată în

În cazul dat au relevanța declarațiile lui Chiselița Vasile, care în ședința de judecată a declarat, că *banii respectivi i-a dat în mână. Când a transmis banii, se afla la distanța de 1-2 metri de la autocar.* Totodată, la urmărirea penală martorul a declarat, că ... *tot atunci de autocar s-a apropiat chinologul „Mircea” și s-a oprit în ușă eu m-am aplecat, fiind în interior, pe scara autocarului, și i-am transmis 50 de lei, care acesta le-a pus în buzunar.*

Mai mult, la audierea în cadrul urmăririi penale martorul Chiselița Vasile a descris în mod amănunțit modalitatea colectării și oferirii banilor, indicând că ofereau suma de bani reieșind din 2 lei pentru fiecare pasager, pe când în instanță martorul a indicat că 50 lei nu erau stabiliți după numărul de pasageri. Așadar, în cazul dat există divergențe privitor la modalitatea, momentul și locul transmiterii banilor către inculpat, divergențe care nu au fost înlăturate de către partea acuzării, și astfel urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului.

În același context urmează a fi luate în considerație și declarațiile martorului Mațiaga Vladislav, date în ședința de judecată, care a comunicat că personal nu i-a dat nimic lui Vataga Mihail, Chiselița era cu actele și banii. Când se strângeau banii, nu cunoaște dacă i-au fost transmiși lui Vataga Mihail. Șoferii nu vorbeai despre asta, dacă s-au transmis bani sau nu, Chiselița V. se ducea cu actele, de multe ori nu se strângeau bani. Totodată, Mațiaga Vladislav a explicat, că nu a dat așa declarații, precum că lui Vataga Mihail i-au fost transmiși bani. În așa mod, declarațiile acestui martor nu confirmă cele declarate de Chiselița Vasile, și anume faptul că la data de XXXXXXXXXX lui Vataga Mihail i-a fost transmisă suma de 50 lei, și nu confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate. De altfel, declarațiile din instanța de judecată a martorului Mațiaga Vladislav la fel contravin celor declarate de el la urmărirea penală, unde ultimul a declarat, că ... *După aceasta Chiselița Vasile a preluat pașapoarte călătorilor și a revenit în autocar, tot atunci de autocar s-a apropiat chinologul „Mircea” și s-a oprit în ușă Chiselița Vasile s-a aplecat, fiind în interior, pe scara autocarului, și i-a transmis 50 de lei, care chinologul le-a pus în buzunar,* Mațiaga Vladislav negând în instanța de judecată că a dat asemenea declarații. Aceste dubii la fel urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului Vataga Mihail.

Totodată, instanța consideră că, nu probează fapta infracțională și nu poate fi pusă la baza sentinței de condamnare proba acuzării, și anume procesul-verbal de examinare din XXXXXXXXXX a CD-RW de model „VS” de culoare portocalie cu inscripția „PTF Otaci (PVFI Rutier), XXXXXXXXXX” ridicat în baza procesului-verbal de ridicare din 24 octombrie 2016 de la Serviciul Vamal și care conține imaginile video din data de XXXXXXXXXX, captate de camerele exterioare care aparțin Serviciului Vamal instalate în PTF Otaci, atît și purtătorul de informație CD-R anexat la materialele cauzei, deoarece din imaginile video conținute pe acest purtător de informație nu reiese în mod cert și incontestabil faptul că Chiselița Vasile a transmis inculpatului suma de 50 de lei sau faptul că în general i-a fost transmis careva obiect inculpatului.

Potrivit procesului-verbal de examinare din XXXXXXXXXX a CD-RW de model „VS” de culoare portocalie cu inscripția „PTF Otaci (PVFI Rutier), XXXXXXXXXX, reiese, că „La ora 11:56:01, șoferul urcă în autocar, înaintea sa intrând un inspector vamal îmbrăcat în pantaloni de la uniformă de culoare albastru închis, cămașă cu mânica scurtă de culoare albastru deschis purtînd epoleți și cu chipiu pe cap cu o inscripție de culoare galbenă, care merge în interior pe culoar, iar în spatele său venind un alt inspector vamal îmbrăcat în tricou de culoare albastru închis și pantaloni de la uniformă, cu părul cărunt. Ultimul verifică ceva într-o cutie care se afla în fața primului scaun, moment în care din imagini se observă venind din spatele autocarului pe culoar șoferul care ținînd **ceva** în mîna dreaptă, pe care o avea amplasată mai aproape de buzunarul drept, se apleacă puțin spre colțul de la ușa de intrare numărînd **ceva**, iar inspectorul vamal concomitent apropiindu-se se observă cum la ora 11:56:27, introduce **ceva** în buzunarul drept de la pantaloni și se îndepărtează rîzînd de la autocar ...”. Astfel, din imaginile video conținute pe purtătorul de informație se vede doar faptul că posibil Chiselița Vasile a transmis „ceva” inculpatului Vataga Mihail și ultimul a pus „ceva” în buzunarul drept de la pantaloni, însă nu se distinge în mod clar și evident că inculpatul a pus în buzunar anume suma de 50 lei.

În conformitate cu prevederile art. 26 alin.(3) Cod de procedură penală, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

Astfel, în baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. Curtea Europeană pentru Drepturile Omului în hotărârea *Capelan contra Belgiei din 13 ianuarie 2005*, a constatat că, în domeniul penal problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 § 2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării. Dispozițiile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, stipulează, printre altele, dreptul la un proces echitabil, conform căruia orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei sale de către o instanță imparțială, care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa.

În conformitate cu art.8 alin.(2) Cod procedură penală, nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa, iar alin.(3) stipulează că: concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea unei infracțiuni nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea inculpatului.

În acest sens instanța reține că, vinovăția persoanei se stabilește în cadrul unui proces cu respectarea garanțiilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă și stabilirea vinovăției, sarcina probațiunii fiind pusă pe seama acuzării. Legea procesual-penală stabilește că, răsturnarea prezumției nevinovăției sau concluziile despre vinovăția persoanei în comiterea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Or, în conformitate cu prevederile art.26 alin.(3) Cod de procedură penală și jurisprudența CEDO, sarcina probatoriului în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel revine acuzatorului de stat în virtutea funcțiilor lui procesuale (art. 51, 53 și 320 CPP).

Potrivit art.24 Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor. Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură. Părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane. Instanța de judecată acordă ajutor oricărei părți, la solicitarea acesteia, în condițiile prezentului cod, pentru administrarea probelor necesare.

Reieșind din cele expuse, verificând toate probele administrate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiecare probă fiind apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța a ajuns la concluzia că, inculpatul Vataga Mihail urmează a fi achitat de sub învinuirea...

menținută în baza art. 324 alin.(4) Cod penal, din motivul că nu s-a constatat existența faptelor infracționale.

Din aceleași considerente formulate supra, instanța constată că inculpatul Vataga Mihailurmează a fi achitat în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală.

Raționamentul dat se fundamentează pe faptul că sentința de achitare se adoptă în baza temeiului prevăzut la art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală – „nu s-a constatat existența faptelor infracționale”, în cazul inexistenței unei fapte în materialitatea ei, adică atunci când nu s-a produs nici o schimbare în realitatea obiectivă.

La fel, urmează să fie adoptată sentința de achitare în baza temeiului prevăzut la art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, când există o anumită conduită, dar ea nu este cea prevăzută de semnul material al laturii obiective a infracțiunii (*inexistența conduitei descrise de verbum regens*). Componenta infracțiunii este alcătuită dintr-un sistem complex de elemente constitutive, printre care se enumeră: obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă. Celor patru elemente constitutive le corespund anumite semne, ce caracterizează aceste elemente constitutive.

Latura obiectivă reprezintă unul dintre cele patru elemente constitutive ale componentei infracțiunii și constă în totalitatea condițiilor cerute de normă incriminare privitoare la actul de conduită pentru existența infracțiunii.

Astfel, latura obiectivă a infracțiunii se caracterizează printr-un grup de semne ce determină aspectul exterior al comportamentului persoanei. Sunt recunoscute următoarele semne ale laturii obiective: a) fapta prejudiciabilă (semnul material); b) urmările prejudiciabile; c) legătura de cauzalitate dintre fapta și urmările prejudiciabile; d) locul, timpul, metoda, instrumentele/mijloacele comiterii infracțiunii, circumstanțele, ambianța comiterii infracțiunii, produsul infracțiunii, situația-premisă.

Analizând dispozițiile normelor din Partea specială a Codului penal, observăm că numai unul dintre semnele laturii obiective enumerate anterior caracterizează absolut toate componentele infracțiunii.

Acest semn este fapta prejudiciabilă (fapta materială).

Fapta prejudiciabilă (fapta materială) reprezintă semnul principal al laturii obiective și constă din actul de conduită interzis. Activitatea fizică ce constituie semnul material al laturii obiective a infracțiunii este desemnată de legiuitor printr-o expresie denumită „*verbum regens*”.

Fără o activitate exterioară nu poate exista infracțiunea. Deci, orice infracțiune reprezintă o faptă, o activitate materială care se manifestă sub formă de acțiune sau inacțiune. Acțiunea infracțională este aceea prin care se face ceva ce nu trebuie făcut, ce este interzis printr-o normă de conduită prohibitivă; ea realizează încălcarea unei interdicții și realizează o acțiune ilicită. Inacțiunea, sub care se mai poate manifesta fapta prejudiciabilă, înseamnă un comportament pasiv al persoanei, în prezența obligației și posibilității de a acționa într-un anumit mod, ordonat de lege.

Inacțiunea este legată de o normă onerativă, care impune obligația de a face ceva, obligând pe destinatar la un anumit comportament.

Prin urmare, „lipsa” semnului material (faptei prejudiciabile) al laturii obiective a infracțiunii înseamnă inexistența faptei incriminate, în sensul explicat mai sus.

În acest sens, instanța reține că Vataga Mihailurmează a fi achitat din motivul că nu s-a constatat existența faptelor infracționale, adică în baza temeiului prevăzut la art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală.

Conform art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. E necesar de a reține că, în temeiul art. 101 alin. (3) Cod de procedură penală, nici o probă nu are valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată.

Cele nominalizate sunt reflectate și în pct. 6 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție „Privind sentința judecătorească” nr. 5 din 19 iunie 2006, din care rezultă că „Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției de nevinovăție, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoelile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în urma unei proceduri legale, a dat răspuns la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală”.

Astfel, instanța conchide că este lipsită de fundament în fapt și de drept învinuirea înaintată pentru o pretinsă corupere pasivă din partea inculpatului Vataga Mihail.

Conform art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, sentința de achitare se adoptă dacă nu s-a constatat existența faptelor infracționale.

Astfel, cercetînd și apreciînd totalitatea de probe în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, conform propriei convingeri bazate pe probele verificate în ședința judiciară, instanța ajunge la concluzia că, în ședința judiciară nu s-a constatat existența faptelor infracționale prevăzute de art. 324 alin. (4) CP, în acțiunile lui Vataga Mihail, cu următoarele semne de calificare – *corupere pasivă, adică pretinderea, acceptarea și primirea de către o persoană publică, personal de bunuri în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale, ce nu i se cuvin, pentru sine și pentru altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.*

Aite dovezi nu au fost aduse și astrei instanță nu a stabilit ca, iapta incriminata a fost comisa de Vataga Mihail. Careva dovezi suficiente în sprijinul învinuirii aduse inculpatului nu au fost prezentate, ceea ce echivalează cu nevinovăția penală a inculpatului, în legătură cu ce instanța ajunge la concluzia că, Vataga Mihail în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin. (4) Cod penal, urmează a fi achitat.

Totodată, instanța va respinge solicitarea acuzatorului de stat, prin care se solicită încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 12662,5 lei de la inculpatul Vataga Mihail.

Instanța statuează, că cheltuielile suportate pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală, conform calculelor și sumei indicate solicitate, nu pot fi încasate de la inculpatul Vataga Mihail, deoarece sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului.

Respectiva concluzie se întemeiază pe dispozițiile art. 227 alin. (3) CPP, potrivit cărora *Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.*

Concluzia instanței se întemeiază și pe dispozițiile art. 227 alin. (1) CPP, precum că cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. (2) Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

În esența art. 228 CPP coroborat la art. 229 CPP, de către condamnat pot fi compensate cheltuieli judiciare suportate de către martori, partea vătămată, partea civilă, asistenții procedurali, interpreți, traducători, experți, specialiști, reprezentanții legali ai părții vătămate, ai părții civile. **Celelalte cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat.**

Astfel, se reține că în cauza dată în cadrul urmăririi penale au fost suportate cheltuieli pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală în sumă de 12662,5 lei, acestea fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării.

Totodată, potrivit art. 100 alin. (2) CPP și art. 6 par. 2 a Convenției, sarcina probațiunii e pusă în seama organului de urmărire penală, persoana acuzată de un delict beneficiind de "presumpția nevinovăției", stipulată la art.8 CPP.

Astfel, ținând cont de faptul, că cheltuielile constatate în cadrul cauzei penale au fost îndeplinite pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală, acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, pusă în sarcina părții acuzării, instanța consideră neîntemeiată solicitarea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală din contul părții apărării.

Asupra materialelor din dosar și probelor administrate în ședința de judecată, conducându-se de art. art. 390 al. (1) p. 1), 392-394, 396 Cod procedură penală, instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ș T E:

A-l achita pe Vataga Mihail Nicolaide învinuireade săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod penal pe motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Sentința cu drept de atac în termen de 15 zile la Curtea de Apel Bălți, prin intermediul Judecătoriei Edineț sediul Ocnîța.

Președintele ședinței,

Judecătorul

E. Bejenaru